

L'ESMOLL

Especial 1^{er} Aniversari

ah

COM ES FA UN ESMOLL

Volem descobrir-vos un secret molt enigmàtic que fins ara ha estat inconegut per a la majoria dels granollerins d'aquí i de fora: Con es fa l'Esmoll. Sí, sí! No ho heu llegit malament! En aquest article us explicarem com es fa la revista de la maçoneria juvenil, del tenebros, terrible, innombrable Casal del Jove.

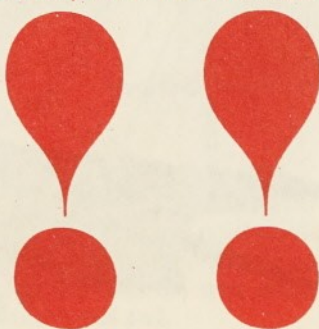
Per fer un producte tan fatal i indesitjable s'ha escollit la colla de facinerosos més sangonosos de la ciutat. Quan es troben tots plegats semblen els Rolling Stones quan eren petits. I per fer la reunió del consell de redacció es vesteixen amb les robes més truculentes que



us podeu imaginar; en Xavi Ventura va de Tarsan de les mones quan va fer la primera comunió, en Pepus Costa "d'enanitu" de la Blanca-neus, en Miquel B. Palau de frare de Montserrat un dia de fosca; l'Anna Podall de Pantera Rosa en patinet, en Donat Puig d'assassí de nenes de cinc anys, en Cesc Andrés de Mazingher Z quan jugaba amb el Canovelles i més encara que no us expliquem perquè no agafeu un atac de cor només de pensar-hi. Vestits d'aquesta manera s'asseuen, glopegen sang de criatura indefensa per rentar-se les dents, i comencen la sessió.



Per lograr que la revista tingui la qualitat tan excepcional que tots ja coneixeu es comencen a dir bestieses, s'apunten, es fa una rifa i la que toca es posa a la revista. Imagineu-vos quin ambientorro, quina bacanal, quin merder ple d'emocions, l'Esmoll es fabrica de mica en mica, amb una gràcia i un salero que no tenia ni la Sara Montiel abans de ser avia. A la redacció de l'Esmoll no es fa literatura ni es passa el rosari, a l'Esmoll es fa política de la pitjor especie, d'aquella que no surt als diaris, només quan agafen els culpables per a posar-los a la presó. Es a la redacció de



oh

l'Esmoll que es va planificar l'assalt al Banc Central, la fundació Rumsa i el posar el Nuñez a la presidència del Barça, en definitiva tot el que sacseja el país cada dos per tres passa per l'Esmoll.

Quan s'acaba d'escriure la revista comença la distribució, es decideix on anirà a parar els subversius números de la revista. Les ments recagolades dels degenerats membres del consell de redacció van decidir, mireu si n'es de gros!, portar-les als escolapis i a les monges per tal de pervertir els angelets que estudien en aquestes santes cases. Aquesta es una demostració de com són els de l'Esmoll, de l'anima corrompuda que mou aquesta revista, que, en definitiva, té al darrera l'or de Moscou i del Poble Nou. Per sort els zelosos guardians de la fe i la pedagogia van evitar que es contaminessin els seus recintes escolars amb aquest sub-producte de premsa groga que és l'Esmoll. Ja veieu on arriba aquest, mal anomenat, consell de redacció! Més valdria que el titllesin de Consell de Perversió, els escauria més bé. Seria el que es mereixerien.



L'E5